

DAVID GRUBER

E-MAIL MANAGEMENT

AKTUALIZOVANÉ VYDÁNÍ

David Gruber

E-MAIL MANAGEMENT

Aktualizované vydání

Zvládání záplavy textových zpráv - E-mailly,
SMS...

PŘÍČINY KAŽDODENNÍ ZÁPLAVY

V dobách ještě docela nedávných a mnoho staletí předtím bylo obdržení nějaké textové informace od vzdáleného člověka svátkem. Vzácností.

Proč?

Protože vytvořit takovou zprávu chtělo námahu a čas. Vzít čistý papír, popsat jej ručně nebo na mechanickém psacím stroji, vložit do obálky, zalepit, ofrankovat poštovní známkou, napsat na správné místo obálky adresáta a na jiné správné místo odesílatele... a pak zanést do nejbližší z poštovních schránek, které byly donedávna na každém rohu. A kdo měl sdělení důležitější, úřední, s požadavkem větší jistoty, že to adresátovi dojde, ten musel poslat dopis **doporučeně**. Tedy znovu obě adresy vypsat na podací lístek, zajít na poštu, vystát frontu u okénka, zaplatit vyšší poplatek než za obyčejné psaní.

A poslat dopis dvaceti lidem znamenalo drtivou většinu těchto úkonů opakovat dvacetinásobně!

Dovolte jednu ilustrující příhodu z první ruky, z mé vlastní praxe:

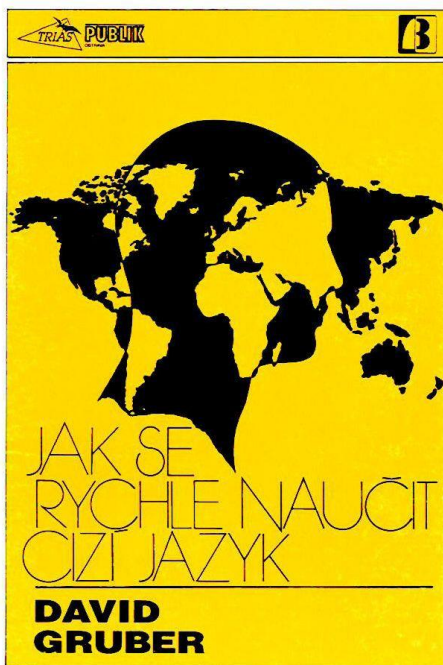
*V květnu 1990 mi v deníku Práce vyšel malinkatý, třináctiřádkový článek o tom, že jsem vydal brožurku **Jak se efektivně učit cizí jazyk**. Zakladatelský spisek nové vědy lingvopedie. Jeden článkuček zastrčený na velké stránce novin kdesi na málo čtivém místě. Končil slovy, že lidé si mohou o brožurku na dobírku napsat tam a tam a že na letošní dovolené*

už mohou těžit z výhod toho, že si ji prostudují a zachovají se podle mých rad. Ohlasů bylo na tu dobu typické množství – do čtyř dnů po vyjití několik desítek tisíc, do týdne od vyjití pak počet papírových dopisů a korespondenčních lístků s žádostí o zaslání dosáhl počtu čtyřicet tisíc (číslem 40 000). Když to pošta přivážela k nám domů, byl jsem v práci – a tak do dali důchodkyni sousedce v bytě pod námi. Když jsem domů přišel, sousedka mi s vyvalenýma očima nosila na chodbu tašky sít'ovky napěchované těmi dopisy a lístky. Další a další a další...

Co dělat? Najal jsem čtyři studentky z maturitního ročníku obchodní akademie, ty se přidaly ke mně a mému asistentovi, nakoupili jsme potřebné věci a vše rozložili po stolech a podlaze jedné větší místnosti. A pak vždy: Vložit brožuru do obálky, zalepit ji, popsat ji, dále vyplnit dobírkovou poštovní poukázku jedenkrát adresou odesílatele a čtyřikrát adresou mojí, poskládat tu poštovní poukázku na čtvrtiny, přilepit ji k obálce čtyřmi úzkými proužky lepicí pásky, aby ji adresát mohl bez poškození od obálky oddělit... a hodit výsledek na stále se zvětšující hromadu. A pak auto, pošta... Ta brožura tehdy stála 11,- Kčs, dobírkové poštovné bylo masné – 4,- Kčs.

Jmenovaná knížka se s dalšími vydáními stále zvětšovala, do dnešní doby vyšla v deseti vydáních v řadě dotisků, byla publikována v pěti jazykových verzích (česky, slovensky, anglicky, německy, polsky), v prodejnosti na světové výstavě Expolingua Praha 1992 na celé čáře porazila jazykové pomůcky i z tak renomovaných zdrojů jako Oxford neb Cambridge. Později se k ní přidal i vlastní kurz a nauka měkkých dovedností v cizím jazyce. Prostě – superbestseller, který by žádná naše slušná jazyková škola neměla obejít a měla by ji vřele doporučovat všem

svým studentům. Rozhodně by neměla její existenci před adepty zvládání cizích jazyků tajit.

Slušné zvládnutí cizího jazyka je vždy podloženo tvrdou prací, odříkáním. Kdo tvrdí, že se to dá obejít, s tím nesouhlasíme. Námaha, nejednou krutá, se však dá stisknout do mnohokrát kratšího období, než bylo dosud běžné. A dá se podstupovat s úsměvem na rtech, zápalem, nadšením a chutí jako ta nejpříjemnější činnost. Abych měl z něčeho desetkrát větší užitek než jiný, nemusím být desetkrát rychlejší. Stačí být o chloupek rychlejší než

